

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.014 van 3 mei 2000
in de zaak A. 90.372/VII-20.748.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat P. HUBERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 391/15

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, en XXX, van XXX nationaliteit, op 23 maart 2000 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 17 maart 2000, aan verzoeker op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op het arrest nr. 86.568 van 4 april 2000 waarbij de debatten worden heropend en de zaak opnieuw wordt opgeroepen op de openbare terechtzitting van 28 april 2000, om 11.15 uur;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gelet op de persoonlijke verschijning van verzoeker en gehoord de opmerkingen van Advocaat P. HUBERT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST voor wat de afwijzing van de ingeleide vordering betreft;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partijen een zittingsnota gedateerd op 31 maart 2000 hebben ingediend; dat een dergelijk stuk niet is voorzien in het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State, zodat het uit de debatten wordt geweerd;

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 70, § 1,2°, van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging aanleiding geeft tot de betaling van een recht van 7000 frank, per verzoekende partij; dat krachtens artikel 71, eerste lid, van voormeld besluit, dit recht betaald moet worden door middel van plakzegels, aangebracht op het origineel van de vordering tot schorsing; dat overeenkomstig artikel 71, derde lid, van datzelfde besluit, wanneer in de vordering tot schorsing de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, het recht moet worden betaald, indien dit niet gebeurd is op het origineel van de vordering, voordat de bevoegde Kamer uitspraak doet over de bevestiging van de schorsing; dat hetzelfde artikel voorts bepaalt dat indien de voorlopige

schorsing of de bevestiging daarvan wordt geweigerd, het arrest uitspraak doet over de kosten van de schorsingsprocedure en dat in dat geval de Hoofdgriffier belast is met de inning van het recht dat niet betaald zou zijn op het origineel van de vordering tot schorsing of van het verzoekschrift tot nietigverklaring;

Overwegende dat uit deze bepalingen, tezamen genomen, moet worden afgeleid dat in principe ook in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid het voormelde recht moet zijn betaald door middel van plakzegels op het origineel van het verzoekschrift waarin de schorsing wordt gevorderd; dat het slechts bij uitzondering anders kan, meer bepaald in die gevallen waarin de verzoekende partijen zich om één of andere reden die te maken heeft met de dringende noodzakelijkheid zich niet bij machte zien om de nodige plakzegels aan te schaffen of aan te brengen op het verzoekschrift; dat het echter niet aan de verzoekende partijen is om na het indienen van het verzoekschrift vervolgens zonder meer te wachten om zich de nodige plakzegels aan te schaffen en deze aan de griffie te bezorgen; dat integendeel, de verzoekende partijen, zodra zij daartoe bij machte zijn, het voorgeschreven recht onverwijld moeten voldoen; dat immers de voormelde artikelen niets anders lijken te beogen dan een behandeling van een uiterst dringende zaak niet te laten uitstellen omdat de verzoekende partijen nog niet over plakzegels konden beschikken en er zelfs toe strekken dat geen schorsing kan worden bevestigd zonder dat het recht is gekweten; dat ten dezen de verzoekende partijen ruimschoots de tijd kregen om de plakzegels aan te brengen of om op basis van het koninklijk besluit van 20 december 1999 tot vaststelling van de voorwaarden van de kosteloosheid van de juridische eerstelijnsbijstand en van de gedeeltelijke of volledige kosteloosheid van de juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand, een verzoekschrift in te dienen om de kosteloze

rechtsbijstand te vragen; dat inderdaad de zaak werd vastgesteld op de openbare zitting van 31 maart 2000; dat bij arrest nr. 86.568 van 4 april 2000 de debatten werden heropend op 28 april 2000 om 11.15 uur; dat bij het sluiten van de debatten op 28 april 2000 de verzoekende partijen, ondanks zulk tijdsverloop geen plakzegels ten belope van 14.000 frank aan de griffie hebben doen toekomen; dat de verzoekende partijen geen argumenten aanvoeren die zulk verzuim verklaren; dat bijgevolg het verzoekschrift niet is ingediend overeenkomstig de vereisten vervat in voormelde bepalingen van voornoemd Besluit van de Regent; dat het verzoekschrift niet ontvankelijk is; dat deze exceptie ambtshalve door de Raad van State wordt opgeworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op drie mei tweeduizend, door :

de HH.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.